

ROGGHÉ, Paul (eigenlijk Leopold) (Gent 16 december 1904 – Gent 24 juni 1974).

Promoveerde in 1932 aan de Rijksuniversiteit Gent tot doctor in de geschiedenis. Rogghé was als student actief in Vlaams-vrijzinnige kringen, met name in 't Zal wel gaan. Van 1932 tot 1944 was hij afwisselend leraar en journalist bij de socialistische krant *Vooruit*. Tussen 1944 en 1969 was hij studiefprefect te Gent en te Eeklo.

Rogghé was animator van vele vormen van Vlaams cultuurleven; zowel literaire clubs en tijdschriften, als cultuurbeleid (bestuurslid van de **Kultuurraad voor Vlaanderen**). Zijn werk en activiteiten gaven blijk van een breed kosmopolitisme maar tevens van een nadrukkelijk **flamingantisme**. Zijn Vlaamse reflex kwam het duidelijkst aan de oppervlakte in zijn visie op de geschiedenis van Vlaanderen in de 14de eeuw. Rogghé poneerde in zijn historische studie uit 1943 over **Jacob van Artevelde**, dat deze de belangen van de Vlaamse economie behartigde, maar dat hij ook de politieke factor van de autonomie tegenover Frankrijk centraal stelde. In studies uit 1950 en 1964 ging hij nog een stap verder: Artevelde kwam de Gentse volksklasse tegemoet door haar meer politieke inspraak te verlenen, maar ook door het Nederlands in te voeren in de administratie, een trend die door graaf Lodewijk van Male later werd voortgezet. Artevelde's idee

om Waals-Vlaanderen op Frankrijk te heroveren zag Rogghé als een tweede symptoom van Vlaams-nationaal bewustzijn. Voor een groter publiek had hij deze visie reeds verwerkt in een roman over Artevelde uit 1939.

WERKEN: *Jacob van Artevelde*, 1939; – *Vlaanderen en het zevenjarig beleid van Jacob van Artevelde, 1338-1345*, 1943; – ‘De democraat Jacob van Artevelde. Pionier van het Vlaams-nationaal bewustzijn’, in *Appeltjes van het Meetjesland*, jg. 14 (1963), p. 56-68.

LITERATUUR: M. Brauns en W. Prevenier, *De poëzie van P. Rogghé. Het historisch werk van P. Rogghé*, z.j. (1964); – D. van Ryssel, ‘Rogghé, Leopold’, in *NBW*, VIII, 1979.

WALTER PREVENIER